

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 38/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Михајло Павловић, адвокат из ..., улица ..., одлучујући о жалби предлагача због недоношења одлуке по приговору ради убрзавања поступка од 24.01.2020. године, донео је 27.05.2020. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача АА изјављена због недоношења одлуке по приговору ради убрзавања поступка од 24.01.2020. године, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Образложење

Предлагач је 01.04.2020. године поднео Врховном касационом суду жалбу због неодлучивања о поднетом приговору ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 7830/2019. У жалби се наводи да је предлагач 24.01.2020. године поднео приговор о коме није одлучено у року који је прописан чланом 14. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Предлагач тражи да Врховни касациони суд усвоји његов приговор, утврди да му је повређено право на суђење у разумном року и досуди му одређене трошкове поступка на име састава приговора.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16 и 17. и члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, број 25/82 и „Службени гласник РС“, број 6/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду, у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о жалбама.

На основу прибављених списа предмета Управног суда Р4 у 31/20 утврђено је да је предлагач дана 24.01.2020. године поднео Управном суду приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда I-4 У 7830/19. Поступајући судија Управног суда је решењем Р4 у 31/20 од 12.03.2020. године одбио као неоснован приговор предлагача,

као и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка. Наведено решење отправљено је из Управног суда 12.05.2020. године.

Одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора.

Имајући у виду да је приговор ради убрзавања поступка поднет Управном суду 24.01.2020. године, а да је одлука о приговору донета 12.03.2020. године, Врховни касациони суд налази да је о приговору одлучено у року прописаном чланом 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, те да је због тога жалба предлагача неоснована. На другачију оцену овог суда не може утицати то што је одлука о приговору отправљена из Управног суда 12.05.2020. године. Наиме, одмах након доношења решења Р4 У 31/20 од 12.03.2012. године донета је Одлука о проглашењу ванредног стања („Службени гласник РС“, број 29 од 15. марта 2020. године), које је укинута Одлуком о укидању ванредног стања („Службени гласник РС“, број 62/20 од 06. маја 2020. године). За време трајања ванредног стања, сагласно Уредби о роковима и судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15. марта 2020. године („Службени гласник РС“, број 38/20 од 20. марта 2020. године), рокови за изјављивање правних лекова у судским поступцима су престали да теку због чега судске одлуке нису достављане странкама. Рад судова у току трајања ванредног стања је редукован на тај начин што су се, у складу са Закључком Високог савета судства број 119-05-132/2020-1 од 18.03.2020. године, одржавала само суђења која не трпе одлагања у предметима у кривичној и грађанској материји који су такстативно наведени у Закључку. Дакле, у овом конкретном случају, рок од два месеца за одлучивање о приговору предлагача ради убрзавања поступка је истекао у току трајања ванредног стања, а одлука о приговору донета пре истека законског рока, непосредно пред проглашење ванредног стања, и отправљена странкама неколико дана након престанка ванредног стања.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у ставу првом диспозитива одбио као очигледно неосновану жалбу предлагача.

Врховни касациони суд је у ставу другом диспозитива одбио и захтев подносиоца за накнаду трошкова поступка, на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у поступку.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић